

zgodovine, predvsem ga je zanimalo starejše obdobje. Pisal je v Dom in svet, Katoliški obzornik, Čas, Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko, Carniolo, Časopis za zgodovino in narodopisje, Zbornik Matice slovenske in Mohorjev koledar.

Najbolj znano njegovo delo je Zgodovina slovenskega naroda, ki je izhajala v šestih zvezkih med letoma 1910 in 1916.

Za zgodovino šolstva sta pomembni njegovi razpravi Šola pri sv. Nikolaju in ljubljansko nižje šolstvo po reformacijski dobi ter Vzgoja in izobrazba duhovščine na Slovenskem v srednjem veku.

Umrli je 1. novembra 1922 v Ljubljani.

Tatjana Hojan

Alfonz Levičnik – 150

Rojen je bil 28. julija 1869 v Planini pri Rakeku. Bogoslovje je študiral v Ljubljani in bil posvečen leta 1892, leta 1905 pa je promoviral v Gradcu za doktorja teologije. Služboval je krajši čas kot kaplan, škofijski tajnik, pomožni učitelj in suplent, učitelj verouka in nazadnje kot profesor verouka na I. državni gimnaziji v Ljubljani. Tu je služboval od leta 1904 do upokojitve leta 1926.

Napisal je nekaj učbenikov tako Zgodbe sv. pisma novega zakona za srednje šole leta 1924, Zgodbe sv. pisma starega zakona za srednje šole leta 1926, Zgodbe sv. pisma za srednje šole leta 1931 in njen dodatek Črtice iz zgodovine katoliške cerkve leta 1932 ter Lavretanske šmarnice za leto 1956.

Bil je soavtor knjige Liturgija ali sveti obredi pri vnanji službi božji: za gimnazialno, realno in sploh odraslo mladino, I. in II. del, leta 1896 in pri knjigah Josip Volca Zgodbe sv. pisma.

Napisal je več člankov v revijah Slovenski učitelj, Dom in svet in Čas. Slovenski učitelj je bil več let tudi glasilo Katehetskega društva in v njem je pisal o delu tega društva. V Domu in svetu je napisal več življenjepisov svetnikov in duhovnikov, prav tako tudi v publikaciji Družbe sv. Mohorja Življenje svetnikov leta 1928 in 1934.

Umrli je 6. marca 1966 v Kranju.

Tatjana Hojan

Josip Novak – 150

Rojen je bil 29. decembra 1869 v Ljubljani. Poučeval je na Dobrovi, v Brezovici in Idriji. Od leta 1911 do 1918 je bil okrajni šolski nadzornik za slovenske, od leta 1918 do upokojitve 1924 pa tudi za nemške šole kočevskega okraja. Po njegovih napotkih so se preuredile nemške šole v tem okraju v popolnoma slovenske ali pa v slovenske z nemškimi vzporednicami. Ustanovljenih pa je bilo tudi nekaj novih šol.

Pedagoške članke je objavljajl v reviji Učiteljski tovariš in Slovenski učitelj. Pri slednji je bil med letoma 1908 in 1912 tudi sourednik. Pisal je o metodiki po-

uka posameznih osnovnošolskih predmetov, o napotkih učiteljem in staršem pri vzgoji in objavil nekaj svojih nadzorniških poročil. Sestavil je Slovensko vadnico za nemške ljudske šole v treh zvezkih, ki je izšla med letoma 1921 in 1924.

Leta 1907 je v knjižni obliki izšla njegova Zgodovina brezoviške fare, leta 1930 pa monografija o Šmarni gori.

Pisal je tudi za otroke v revijah Angeljček, Vrtec, Mentor in Mladost. Zelo pomembno pa je njegovo delo, ki je ostalo v rokopisu: Biografije slovenskih učiteljev in učiteljic do leta 1869. Nekaj tega dela je objavil profesor Etbin Bojc v Novi poti in Glasniku slovenskega duhovniškega društva.

Umrli je v Vižmarjah 7. oktobra 1934.

Tatjana Hojan

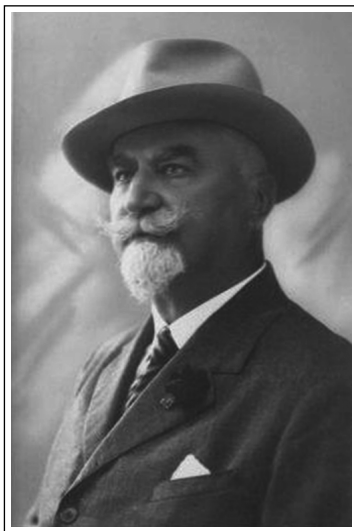
Josip Novak

Josip Pipenbacher – 150

Klasični filolog Josip Pipenbacher se je rodil 14. februarja 1869 pri Sveti Marjeti na Dravskem polju.

V osnovno šolo je hodil v Šentjanž, k Sveti Marjeti in v Maribor, kjer je obiskoval tudi prva dva razreda gimnazije. Maturiral je v Ljubljani in se nato podal na študij klasične filologije na Dunaj, kjer je leta 1895 promoviral in dve leti kasneje opravil državni strokovni izpit. Sprva se je zaposlil kot suplent na nižji gimnaziji v Ljubljani, nato kot gimnazijski učitelj in profesor v Novem mestu. Službovanje je nadaljeval na drugi državni gimnaziji v Ljubljani, kjer je leta 1921 postal ravnatelj in se po sedmih letih upokojil. Spisal je latinske slovnice in vadnice za gimnazije in realne gimnazije ter napisal metodično razpravo o pouku latinščine na prvi stopnji. Dejaven je bil tudi v občinskem svetu ter pri ljubljanskih Sokolih. Umrli je 11. aprila 1949 v Mariboru.

Anton Arko

Josip Pipenbacher